

PHÂN CẤP, PHÂN QUYỀN TRONG QUẢN LÝ HÀNH CHÍNH NHÀ NƯỚC Ở VIỆT NAM TRONG BỐI CẢNH ĐỔI MỚI TỔ CHỨC CHÍNH QUYỀN ĐỊA PHƯƠNG

TRẦN VĂN DŨNG

**Khoa Công tác Đảng, công tác chính trị,
Học viện Phòng không - Không quân**

Nhận bài ngày 13/7/2026. Sửa chữa xong 10/8/2026. Duyệt đăng 20/8/2026.

Abstract

This article examines the fundamental theoretical principles and important role of decentralization and delegation of authority in Vietnam's state administration. In the context of state apparatus streamlining during 2025–2026, the study identifies several major challenges. The competencies of commune-level officials and civil servants do not fully correspond to their assigned authority; provincial People's Councils face considerable pressure in conducting oversight and ex post reviews; and administrative units formed through mergers encounter localized financial difficulties. On this basis, the article proposes three principal solutions: strengthening the capacity of local officials in conjunction with an appropriate roadmap for delegating responsibilities; reforming and enhancing the effectiveness of oversight by People's Councils; and flexibly adjusting budgetary autonomy mechanisms for merged administrative units to improve management effectiveness.

Keywords: Local government, state administration, state apparatus streamlining.

1. Đặt vấn đề

Việc phân cấp và phân quyền được coi là giải pháp hiệu quả để giảm bớt áp lực công việc cho trung ương. Đồng thời, việc này khuyến khích sự chủ động của các địa phương và nâng cao hiệu quả quản lý nhà nước. Tại Việt Nam, chủ trương này đang được đẩy mạnh trong bối cảnh tinh gọn bộ máy và thực hiện sáp nhập các đơn vị hành chính cấp huyện, cấp xã. Việc giao quyền trực tiếp cho chính quyền cơ sở được kỳ vọng sẽ rút ngắn thời gian giải quyết thủ tục và đưa dịch vụ công đến gần hơn với người dân. Tuy nhiên, trên thực tế, cơ chế này vẫn gặp nhiều khó khăn. Việc giao thêm nhiều nhiệm vụ chuyên môn đã gây ra tình trạng quá tải đối với đội ngũ công chức cấp xã vốn còn mỏng về nhân sự. Công tác kiểm tra của Hội đồng nhân dân cấp tỉnh cũng gặp áp lực lớn do thiếu các công cụ giám sát trực tiếp hiệu quả. Bên cạnh đó, cơ chế phân chia ngân sách hiện hành khiến các địa phương sau khi sáp nhập gặp nhiều khó khăn trong việc bảo đảm nguồn lực tài chính cần thiết. Xuất phát từ thực trạng trên, bài viết tập trung phân tích những vấn đề còn tồn tại trong quá trình phân cấp và phân quyền hiện nay. Trên cơ sở đó, nghiên cứu đề xuất một số giải pháp nhằm nâng cao năng lực thực hiện, đổi mới công tác kiểm tra, hậu kiểm và điều chỉnh cơ chế tài chính, góp phần hoàn thiện tổ chức bộ máy chính quyền địa phương, bảo đảm hoạt động hiệu quả hơn.

2. Nội dung nghiên cứu

2.1. Một số lý luận chung về phân cấp, phân quyền trong quản lý hành chính nhà nước

2.1.1. Nguyên tắc thực hiện phân cấp, phân quyền trong quản lý hành chính nhà nước

a. Nguyên tắc bảo đảm quản lý thống nhất của trung ương đi đôi với phát huy tính chủ động, tự chủ của địa phương

Việc phân cấp và phân quyền không nên được xem là dấu hiệu của sự cát cứ hay sự phân tán quyền lực hành chính trong nhà nước. Quyền lực nhà nước có bản chất thống nhất, vì vậy mọi hoạt động

Email: Trvdung.hlu@gmail.com

chuyển giao nhiệm vụ và quyền hạn phải luôn đặt dưới sự chỉ đạo, điều phối tập trung và định hướng chung của Chính phủ nhằm bảo đảm tính thống nhất của hệ thống pháp luật và chính sách quốc gia. Tuy nhiên, việc giữ vai trò lãnh đạo thống nhất từ trung ương cần đi đôi với việc tạo không gian phù hợp để chính quyền địa phương chủ động quyết định theo đặc điểm kinh tế, địa lý và văn hóa của từng vùng. Điều này giúp tránh tình trạng bao biện, làm thay và tạo điều kiện cho địa phương phát huy hiệu quả trong quá trình phát triển (Trần Thu Trang, 2023). Trong lĩnh vực quản lý đầu tư công, cơ quan trung ương có trách nhiệm ban hành khung chính sách, quy hoạch chiến lược tổng thể và phê duyệt danh mục các dự án quan trọng quốc gia. Trong khi đó, Ủy ban nhân dân cấp tỉnh được giao quyền quyết định chủ trương đầu tư và phê duyệt thiết kế đối với các dự án nhóm B, nhóm C sử dụng ngân sách địa phương. Đồng thời, các cơ quan này chịu toàn bộ trách nhiệm đối với những dự án đã được giao nhằm đẩy nhanh tiến độ giải ngân và đáp ứng tốt hơn nhu cầu của người dân tại địa phương.

b. Nguyên tắc phân cấp, phân quyền phải đi đôi với bảo đảm nguồn lực thực thi tương xứng

Để tránh tình trạng đùn đẩy trách nhiệm, lẫn tránh công việc cũng như ngăn chặn tranh chấp giữa các cấp quản lý, pháp luật cần quy định rõ nhiệm vụ, quyền hạn của từng cấp theo đặc điểm của từng lĩnh vực. Việc phân công này cần tuân thủ nguyên tắc: những nhiệm vụ mà cấp dưới có thể thực hiện tốt hơn và phù hợp với thực tế thì nên giao cho cấp dưới giải quyết; trong khi đó, cấp trên tập trung vào hoạt động lập kế hoạch, ban hành chính sách, xây dựng tiêu chuẩn và điều phối toàn bộ hệ thống (Tỉnh ủy Lâm Đồng, 2023). Một ví dụ điển hình trong quản lý an toàn thực phẩm là việc pháp luật đã thiết lập hệ thống phân cấp rõ ràng. Thay vì để nhiều cơ quan cùng lúc kiểm tra, gây phiền hà không cần thiết cho doanh nghiệp, pháp luật đã quy định rõ trách nhiệm của từng cấp. Ở cấp tỉnh, cơ quan có thẩm quyền chịu trách nhiệm cấp giấy phép và kiểm tra các cơ sở sản xuất lớn, siêu thị, trung tâm thương mại. Trong khi đó, cấp xã được giao quyền quản lý trực tiếp, giám sát các hộ kinh doanh cá thể, quán ăn đường phố và các chợ dân sinh trên địa bàn.

Nhiệm vụ và quyền hạn chỉ có thể phát huy hiệu quả khi được bảo đảm đầy đủ về nguồn lực tài chính, ngân sách, cơ sở vật chất và đội ngũ nhân sự có năng lực phù hợp. Việc giao nhiệm vụ cho cấp dưới nhưng không phân bổ ngân sách hoặc không đào tạo đội ngũ thực hiện sẽ khiến quá trình phân cấp trở nên quá tải, dẫn đến chậm trễ trong xử lý công việc và làm giảm hiệu quả quản lý. Khi phân quyền quản lý, bảo trì và vận hành các tuyến đường giao thông liên xã từ Sở Xây dựng cho Ủy ban nhân dân cấp xã, Luật Ngân sách nhà nước cần quy định hợp lý tỷ lệ phân chia nguồn thu từ phí bảo trì đường bộ hoặc các khoản thuế phát sinh trên địa bàn. Điều này nhằm bảo đảm cấp xã có đủ nguồn lực tài chính để chủ động duy tu, bảo dưỡng các tuyến đường được giao mà không phải xin kinh phí từ cấp tỉnh cho từng hạng mục nhỏ.

c. Nguyên tắc kết hợp chặt chẽ giữa phân cấp, phân quyền với tăng cường kiểm tra, hậu kiểm và kiểm soát quyền lực

Quyền lực được chuyển giao nhưng không có cơ chế kiểm soát rõ ràng, hiệu quả rất dễ dẫn đến lạm dụng quyền lực, phát sinh tiêu cực hoặc thực hiện sai các định hướng phát triển chung (Nguyễn Đăng Dung, 2023). Các cơ quan cấp trên có trách nhiệm xây dựng bộ tiêu chí đánh giá hiệu quả công việc rõ ràng và áp dụng các chế tài nghiêm khắc đối với những sai phạm của cấp dưới. Chẳng hạn, Bộ Nông nghiệp và Phát triển nông thôn (khi chưa sáp nhập) giao quyền cho Ủy ban nhân dân cấp tỉnh phê duyệt báo cáo đánh giá tác động môi trường (ĐTM) đối với các dự án thuộc thẩm quyền. Theo đó, Bộ không còn trực tiếp tham gia thẩm định từng hồ sơ mà thực hiện kiểm tra định kỳ hoặc đột xuất sau khi địa phương phê duyệt. Nếu phát hiện việc phê duyệt ĐTM cho dự án có nguy cơ gây ô nhiễm nghiêm trọng hoặc vi phạm quy chuẩn kỹ thuật quốc gia, Bộ có quyền yêu cầu hủy bỏ quyết định và xem xét trách nhiệm pháp lý của người đứng đầu địa phương theo thẩm quyền.

2.1.2. Vai trò của phân cấp, phân quyền trong quản lý hành chính nhà nước

a. Giải phóng áp lực sự vụ cho trung ương, nâng cao hiệu lực quản lý vĩ mô của bộ máy nhà nước

Việc thực hiện phân cấp và phân quyền có vai trò quan trọng trong việc nâng cao hiệu quả hoạt

động của bộ máy nhà nước, thông qua việc giảm tải cho các cơ quan trung ương đối với những nhiệm vụ hành chính thường xuyên ở địa phương. Khi quyền quyết định các vấn đề cụ thể được giao hợp lý cho cấp dưới, các cơ quan trung ương sẽ có thêm thời gian, nguồn lực và điều kiện để tập trung thực hiện những nhiệm vụ chiến lược. Nhiệm vụ này bao gồm xây dựng, hoàn thiện thể chế pháp luật; hoạch định chính sách quốc gia; thiết lập hệ thống quy chuẩn kỹ thuật đồng bộ; đồng thời tăng cường công tác thanh tra, kiểm tra, hậu kiểm nhằm kiểm soát quyền lực hiệu quả.

b. Khơi dậy tính chủ động, năng động, sáng tạo và tinh thần tự chịu trách nhiệm của địa phương

Chính quyền địa phương là cấp chính quyền gần gũi nhất với người dân. Cấp này hiểu rõ đặc điểm về đất đai, tài nguyên thiên nhiên, điều kiện kinh tế - xã hội cũng như nguyện vọng của người dân trên địa bàn quản lý. Cơ chế phân cấp và phân quyền được xây dựng nhằm khắc phục tư duy bị động, sự chờ đợi, phụ thuộc và tâm lý e ngại trách nhiệm bằng cách trao quyền tự chủ, quyền quyết định trong phạm vi thẩm quyền hành chính. Sự chuyển đổi này không chỉ giúp chính quyền địa phương hoạt động linh hoạt, nhạy bén hơn trong quá trình ra quyết định mà còn nâng cao trách nhiệm trực tiếp trước Nhân dân và pháp luật.

c. Tinh gọn bộ máy, cắt giảm thủ tục hành chính và nâng cao chất lượng phục vụ người dân, doanh nghiệp

Về mặt tổ chức hành chính, việc phân cấp và phân quyền hợp lý được xem là công cụ hiệu quả để tinh giản biên chế và loại bỏ các khâu trung gian không cần thiết trong quá trình giải quyết công việc. Việc chuyển giao thẩm quyền giải quyết thủ tục hành chính cho cấp cơ sở giúp rút ngắn thời gian xử lý hồ sơ, giảm chi phí cơ hội cho người dân và doanh nghiệp. Qua đó, dịch vụ công đến gần người dân hơn, đồng thời nâng cao mức độ hài lòng của xã hội đối với chất lượng phục vụ của các cơ quan nhà nước.

d. Thúc đẩy dân chủ cơ sở và tăng cường hiệu quả cơ chế kiểm soát quyền lực nhà nước

Phân cấp và phân quyền có ý nghĩa quan trọng về chính trị, xã hội khi đưa quá trình ra quyết định chính sách đến gần hơn với người dân. Quyền làm chủ của Nhân dân được thể hiện rõ qua phương châm: “dân biết, dân bàn, dân làm, dân kiểm tra, dân giám sát”, tạo điều kiện để người dân tham gia trực tiếp vào quá trình quản lý xã hội. Cơ chế này góp phần phân định rõ trách nhiệm giữa các cấp và là cơ sở xây dựng hệ thống kiểm soát quyền lực hiệu quả, hai chiều. Cấp trên tập trung theo dõi chất lượng thực hiện thông qua công tác hậu kiểm, trong khi ở địa phương, các cơ quan dân cử như Hội đồng nhân dân được trao quyền giám sát và chất vấn các quyết định hành chính của Ủy ban nhân dân cùng cấp.

2.2. Hạn chế, thách thức trong phân cấp, phân quyền trong quản lý hành chính nhà nước ở Việt Nam hiện nay

2.2.1. Thẩm quyền được bàn giao vượt quá với năng lực gánh vác thực tế của đội ngũ công chức cấp cơ sở

Quá trình chuyển dịch thẩm quyền một cách triệt để và trực tiếp xuống cấp cơ sở theo mô hình mới đang tạo ra một áp lực vượt ngưỡng chịu đựng đối với nguồn nhân lực hành chính cấp xã. Việc đẩy mạnh phân cấp nhiều thủ tục hành chính, dịch vụ công mà chưa tính toán tương xứng với trình độ chuyên môn của đội ngũ công chức cơ sở đã dẫn đến tình trạng quá tải cục bộ, thậm chí trì trệ ở nhiều địa bàn. Việc tinh giản bộ máy hành chính và sáp nhập các đơn vị cấp xã khiến lượng cán bộ chuyên môn bị giảm đi đáng kể, trong khi số đầu việc theo phân cấp mới lại tăng mạnh. Trên thực tế, theo Nghị định số 139/2025/NĐ-CP và các văn bản phân định lại thẩm quyền trong ngành Công Thương, cấp xã phải gánh vác trực tiếp tới 37 nhiệm vụ chuyên môn mới (trong đó có 06 nhiệm vụ phức tạp liên quan đến Luật Bảo vệ quyền lợi người tiêu dùng) (Chính phủ, 2025). Thực trạng này đòi hỏi Chính phủ phải khẩn trương ban hành Quyết định số 700/QĐ-TTg phê duyệt Đề án tăng cường bồi dưỡng đội ngũ cán bộ, công chức ở xã, phường, đặc khu giai đoạn 2026 – 2031 nhằm khẩn cấp bổ sung năng lực cho cấp cơ sở, tránh việc “tắc nghẽn” hồ sơ dịch vụ công của người dân (Thủ tướng Chính phủ, 2026).

2.2.2. Thách thức quá tải trong công tác giám sát, hậu kiểm của Hội đồng nhân dân cấp tỉnh

Khi chuyển sang mô hình chính quyền địa phương hai cấp, cơ cấu tổ chức đã giảm bớt tầng trung

gian, như đơn giản hóa vai trò quản lý trực tiếp của cấp huyện trong một số lĩnh vực. Tuy nhiên, điều này làm tăng áp lực giám sát đối với Hội đồng nhân dân cấp tỉnh, bởi cơ quan này phải theo dõi, kiểm tra hoạt động của hàng trăm xã, phường trên địa bàn. Qua các hội nghị sơ kết việc vận hành mô hình chính quyền địa phương hai cấp, nhiều báo cáo chuyên đề đã chỉ ra rằng cơ chế hậu kiểm hiện nay chưa theo kịp tốc độ phân cấp, phân quyền. Hội đồng nhân dân cấp tỉnh với số lượng cán bộ chuyên trách còn hạn chế đang gặp nhiều khó khăn trong việc kiểm soát chất lượng thực thi quyền lực hành chính tại các đơn vị cơ sở thuộc phạm vi quản lý (Báo Hà Nội mới, 2026). Việc không có đủ công cụ kiểm tra trực tiếp hoặc các nhóm giám sát tại chỗ đã khiến nhiều quyết định hành chính ở cấp xã được ban hành một cách không chính xác hoặc bị trễ mà không được nhận biết và điều chỉnh kịp thời.

2.2.3. Khó khăn tài chính cục bộ do phân cấp, phân quyền chưa đồng bộ với cơ chế tự chủ ngân sách tại các đơn vị hành chính mới sáp nhập

Trong quá trình tinh gọn bộ máy và sắp xếp đơn vị hành chính cấp Xã giai đoạn 2023–2025, tiếp tục được ổn định trong năm 2026, việc sáp nhập quy mô lớn đã hình thành nhiều đơn vị hành chính mới có quy mô dân số và diện tích gấp hai đến ba lần trước đây. Tuy nhiên, cơ chế quản lý ngân sách và quyền tự chủ tài chính của các đơn vị sau sáp nhập vẫn chưa được điều chỉnh linh hoạt, gây khó khăn cho các xã mới thành lập trong việc bảo đảm nguồn kinh phí để duy trì hoạt động và thực hiện hiệu quả các nhiệm vụ hành chính được giao. Đợt sáp nhập này đã góp phần giảm đáng kể số lượng đơn vị, tiêu biểu là giảm khoảng 43% (Lê Bảo, 2026) số thôn, tổ dân phố trên cả nước, đồng thời giải quyết chế độ đối với người hoạt động không chuyên trách cấp Xã. Tuy nhiên, sau khi sáp nhập, quy mô dân số tăng nhanh làm gia tăng nhu cầu về cơ sở hạ tầng và các dịch vụ hành chính tại địa phương. Trong khi đó, theo cơ chế phân cấp thu, chi hiện hành, nhiều xã, phường mới thành lập vẫn chỉ được hưởng tỷ lệ điều tiết ngân sách ở mức thấp. Điều này dẫn đến tình trạng thiếu hụt nguồn kinh phí đầu tư phát triển và chi thường xuyên để phục vụ cộng đồng dân cư. Vì vậy, Chính phủ xem xét, xây dựng kế hoạch tổng thể về tiền lương và phụ cấp đối với cán bộ cấp xã vào cuối năm 2026 nhằm khắc phục những hạn chế này.

2.3. Giải pháp hoàn thiện cơ chế phân cấp, phân quyền trong quản lý hành chính nhà nước ở Việt Nam hiện nay

2.3.1. Nâng cao năng lực thực thi của đội ngũ cán bộ, công chức cấp cơ sở gắn liền với lộ trình phân giao nhiệm vụ

Chính phủ và các cơ quan hành chính địa phương cần tập trung triển khai hiệu quả Đề án nâng cao chất lượng đội ngũ cán bộ, công chức tại các xã, phường, đặc khu giai đoạn 2026–2031 theo Quyết định số 700/QĐ-TTg. Chương trình đào tạo không chỉ dừng ở việc truyền đạt kiến thức lý thuyết mà cần chú trọng phát triển kỹ năng thực tiễn, giải quyết công việc và ứng dụng công nghệ thông tin hiệu quả. Quá trình chuyển giao nhiệm vụ từ cấp huyện xuống cấp xã cần được thực hiện theo lộ trình, phù hợp với năng lực của từng địa phương. Điều này nhằm tránh việc giao quá nhiều nhiệm vụ phức tạp khi đội ngũ cán bộ chưa được chuẩn bị đầy đủ, qua đó hạn chế tình trạng chậm trễ, ùn tắc trong cung cấp dịch vụ công cho người dân.

2.3.2. Đổi mới phương thức và nâng cao năng lực kiểm tra, giám sát, hậu kiểm của Hội đồng nhân dân các cấp

Cần xây dựng và ban hành bộ tiêu chí rõ ràng để đánh giá hiệu quả thực hiện nhiệm vụ của các cấp cơ sở. Đồng thời, cần đẩy mạnh ứng dụng công nghệ số trong giám sát trực tuyến nhằm giảm áp lực cho bộ máy chuyên trách của Hội đồng nhân dân cấp tỉnh. Hội đồng nhân dân cấp tỉnh nên chủ động thành lập các nhóm công tác, ban giám sát chuyên môn hoặc phân công, phân quyền phù hợp; đồng thời phối hợp chặt chẽ với Ủy ban Mặt trận Tổ quốc và các tổ chức đoàn thể ở địa phương để nâng cao hiệu quả giám sát cộng đồng. Quá trình kiểm soát quyền lực cần chuyển mạnh từ cơ chế “tiền kiểm” sang “hậu kiểm”. Cấp trên trao quyền tự chủ tối đa cho cấp dưới nhưng vẫn thực hiện thanh tra định kỳ hoặc đột xuất đối với các quyết định hành chính đã ban hành. Việc phát hiện sớm, kịp thời khắc phục sai sót và xử lý nghiêm trách nhiệm của người đứng đầu khi để xảy ra vi phạm có ý nghĩa đặc biệt quan trọng.

2.3.3. Điều chỉnh linh hoạt cơ chế tự chủ ngân sách và phân bổ nguồn lực tài chính cho các đơn vị hành chính mới sau sáp nhập

Để giải quyết khó khăn về tài chính tại các đơn vị hành chính mới sau sáp nhập giai đoạn 2023–2025 và ổn định trong năm 2026, Nhà nước cần sớm sửa đổi, bổ sung các quy định về phân cấp quản lý ngân sách theo hướng linh hoạt, phù hợp với thực tế. Luật Ngân sách nhà nước và các văn bản hướng dẫn cần được điều chỉnh để tăng tỷ lệ ngân sách giữ lại cho các xã, phường mới thành lập sau sáp nhập. Việc phân chia nguồn thu cần căn cứ vào quy mô dân số và diện tích thực tế của từng địa phương, thay vì áp dụng các tỷ lệ cứng nhắc như trước đây. Đồng thời, Chính phủ cần sớm phê duyệt và triển khai kế hoạch tổng thể về chế độ tiền lương, phụ cấp đối với cán bộ cấp xã vào cuối năm 2026. Quá trình này cần gắn với việc cấp kinh phí có mục tiêu từ ngân sách cấp trên nhằm bảo đảm các đơn vị hành chính mới có đủ nguồn lực tài chính để duy trì cơ sở hạ tầng, đầu tư phát triển và vận hành hiệu quả các dịch vụ hành chính công phục vụ Nhân dân.

3. Kết luận

Phân cấp và phân quyền là yếu tố quan trọng thúc đẩy đổi mới tổ chức chính quyền địa phương và nâng cao hiệu quả hoạt động của bộ máy hành chính. Tuy nhiên, thực tiễn giai đoạn 2025–2026 cho thấy nhiều thách thức, như tình trạng quá tải của đội ngũ cán bộ cấp xã, áp lực gia tăng đối với công tác giám sát, kiểm tra của Hội đồng nhân dân cấp tỉnh và những khó khăn về tài chính tại các đơn vị sau sáp nhập. Để hoàn thiện cơ chế này, cần triển khai ba giải pháp trọng tâm. Thứ nhất, chuẩn hóa năng lực đội ngũ công chức địa phương gắn với lộ trình giao nhiệm vụ phù hợp. Thứ hai, đổi mới cơ chế kiểm soát quyền lực bằng việc tăng cường số hóa và nâng cao hiệu quả công tác hậu kiểm. Thứ ba, điều chỉnh linh hoạt cơ chế tự chủ ngân sách nhằm bảo đảm nguồn lực thực hiện nhiệm vụ của chính quyền địa phương tương xứng, ổn định và hiệu quả. Đây là chìa khóa để xây dựng một hệ thống chính quyền địa phương thống nhất, thông suốt, hiệu lực và hiệu quả.

Tài liệu tham khảo

Báo Hà Nội mới (2026). *Hà Nội đánh giá một năm vận hành bộ máy của hệ thống chính trị và chính quyền địa phương hai cấp*. <https://hanoimoi.vn/ha-noi-danh-gia-mot-nam-van-hanh-bo-may-cua-he-thong-chinh-tri-va-chinh-quyen-dia-phuong-hai-cap-1159654.html>. truy cập ngày 10/06/2026.

Chính phủ (2025). *Nghị định số 139/2025/NĐ-CP Quy định về phân định thẩm quyền của chính quyền địa phương 02 cấp trong lĩnh vực quản lý nhà nước của Bộ Công Thương*. ban hành ngày 12/06/2025.

Lê Bảo (2026). *Sắp xếp thôn, tổ dân phố: Cả nước giảm khoảng 43% đầu mối*. <https://suckhoedoisong.vn/sap-xep-thon-to-dan-pho-ca-nuoc-giam-khoang-43-dau-moi-169260710092629625.htm>. truy cập ngày 10/06/2026.

Nguyễn Đăng Dung (2023). *Phân công, kiểm soát quyền lực nhà nước và phòng chống tham nhũng*. <https://lsvn.vn/phan-cong-kie-m-soa-t-quye-n-lu-c-nha-nuo-c-va-pho-ng-cho-ng-tham-nhu-ng-1688917700-a132656.html>. truy cập ngày 05/06/2026.

Thủ tướng Chính phủ (2026). *Quyết định 700/QĐ-TTg ngày 20/4/2026 phê duyệt Đề án tăng cường bồi dưỡng đội ngũ cán bộ, công chức ở xã, phường, đặc khu đáp ứng yêu cầu vận hành chính quyền địa phương 2 cấp giai đoạn 2026 – 2031*. ban hành ngày 20/04/2026.

Tỉnh ủy Lâm Đồng (2023). *Né tránh, đùn đẩy, làm việc cầm chừng, sợ trách nhiệm không dám làm của cán bộ, đảng viên, công chức, nhất là cán bộ lãnh đạo, quản lý - nhiệm vụ và giải pháp khắc phục*. <https://bnctu.lamdong.dcs.vn/nguyen-cuu-trao-doi/type/detail/id/43499/task/1755>. truy cập ngày 05/06/2026.

Trần Thu Trang (2023). *Nguyên tắc “quyền lực nhà nước là thống nhất” trong Hiến pháp 2013*. <http://truongchinhtrihainguyen.gov.vn/vi/nguyen-cuu-khoa-hoc/Nghien-cuu-Trao-doi/nguyen-tac-quyen-luc-nha-nuoc-la-thong-nhat-trong-hien-phap-2013-303.html>. truy cập ngày 05/06/2026.